List okólny Ministra Generalnego – Ogłoszenie Roku Św. Wawrzyńca

(Prot. N. 00678/18)

Do wszystkich Braci Zakonu
Do Sióstr Klarysek Kapucynek

Drodzy Bracia i drogie Siostry,

w miesiącu wrześniu 1993, chcąc przygotować dwóch ponowicjuszy do profesji wieczystej, zaproponowałem im udanie się z pielgrzymką do Santiago de Compostela. Kiedy dotarliśmy do Léon, bracia przyjęli nas z braterską serdecznością, podobnie jak w Pampelunie, Estella i Logroño, i poinformowali nas, że w Villafranca del Bierzo będziemy mogli przenocować u Sióstr Klarysek. Dotarłszy do ich klasztoru siostry zaskoczyły mnie stwierdzeniem, że w ich kościele pochowane są szczątki naszego Świętego Wawrzyńca z Brindisi.

W przyszłym roku przypada 400 rocznica śmierci Św. Wawrzyńca: uważam za niezwykle znaczące, aby od 21 lipca 2018 do 21 lipca 2019 obchodzić rok jemu poświęcony i niniejszy list pragnie być aktem jego ogłoszenia.

W kilku słowach chcę teraz przypomnieć jego postać; pragnę, aby w tym roku Zakon wspominał św. Wawrzyńca, podejmując różnorodne inicjatywy mające na celu zgłębienie aspektów historycznych oraz jego przesłania. Pragnę zauważyć, że św. Wawrzyniec z Brindisi, po dziś dzień jest jedynym ministrem generalnym naszego Zakonu, który został wyniesiony do chwały ołtarzy i którego ogłoszono Doktorem Kościoła. Urodzony w Brindisi 22 lipca 1559 roku jako Juliusz Cezar Russo, w wieku siedmiu lat został osierocony przez ojca, a w kilka lat później zmarła również jego matka. W 1574 udał się do Wenecji, do wuja Piotra, księdza, a po mniej więcej roku młody Juliusz zapukał do furty klasztoru kapucynów na jednej z wysp grupy Giudecca w Wenecji: jego prośba o przyjęcie do braci kapucynów została przyjęta. Nastąpiły lata nowicjatu i studiów teologicznych, i w styczniu 1582 otrzymał święcenia kapłańskie. Ukończywszy studia teologiczne, br. Wawrzyniec oddał się nauczaniu teologii, formowaniu nowicjuszy i głoszeniu kazań; jednak dosyć wcześnie powołany został do pełnienia funkcji odpowiedzialnych i kierowniczych: w 1590 został wybrany na Prowincjała Toskanii; w 1594 stał się Prowincjałem Wenecji; w 1596 został wybrany na Definitora Generalnego; w 1598 jest Prowincjałem w Szwajcarii; w 1599 raz jeszcze Definitorem Generalnym. Tego samego roku powierzono mu misję założenia klasztoru w Pradze. Na Kapitule Generalnej 24 maja 1602 roku br. Wawrzyniec został wybrany Ministrem Generalnym Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów. Posługa, do której pełnienia został wezwany, pociągała za sobą odwiedzanie wszystkich prowincji Zakonu. Podczas trzech lat swego mandatu jako Minister Generalny, br. Wawrzyniec przemierzył Włochy, udał się do Szwajcarii, Niderlandów, Francji, a potem do Hiszpanii, wizytując pieszo wszystkie prowincje. Po zakończeniu mandatu Generała, papieże i liczni książęta europejscy powierzali mu różne misje dyplomatyczne. Zadania te nie pozwoliły mu na całkowite poświęcenie się życiu kontemplacyjnemu i studium, które dostrzegał jako znaczące aspekty swego powołania. Przez trzy lata, od 1610 do 1613, br. Wawrzyniec przebywał w Monachium jako przedstawiciel Stolicy Świętej. Były to lata, w których władcy

katoliccy przygotowywali się do stawienia czoła postępującemu frontowi książąt protestanckich. W tych samych latach brat Wawrzyniec został wezwany do zaprowadzania pokoju pośród najbardziej zawikłanych konfliktów. Obok intensywnej działalności dyplomatycznej, brat Wawrzyniec wciąż pozostawał niezwykle poszukiwanym kaznodzieją, raz jeszcze został wezwany do pełnienia funkcji Ministra Prowincjalnego. Na Kapitule Generalnej 1613 po raz trzeci bracia wybrali go na Definitora Generalnego; wysłany jako wizytator do Prowincji Genueńskiej, tam wybrano go na Ministra Prowincjalnego. Bardzo znany i ceniony przez tłumy, za każdym razem kiedy przyszły Święty docierał do jakiegoś miasta, ludzie zbiegali się tłumnie, aby go zobaczyć, przypisywano mu też liczne uzdrowienia. Pomimo natężonej działalności, spędzał niekończące się godziny zatopiony w modlitwie, która przeradzała się w długie chwile kontemplacji podczas sprawowania Eucharystii. Ostatnia misja dyplomatyczna zawiodła go do Lizbony, gdzie interweniował na rzecz ludności neapolitańskiej, która czuła się uciemiężona przez wicekróla hiszpańskiego, księcia Osuny. Brat Wawrzyniec zmarł 22 lipca 1619 roku w Lizbonie, w wieku 60 lat; jego ciało zostało przeniesione i pochowane przy klasztorze Klarysek w Villafranca del Bierzo. Został beatyfikowany w 1783 przez Piusa VI i kanonizowany w 1881 przez Leona XIII. Pomimo czasu spędzonego w podróży, trudnych zadań kierowniczych i wytężonej działalności dyplomatycznej, brat Wawrzyniec znajdował czas i inspirację do napisania licznych dzieł, które pozostały nieopublikowane aż do czasu wydania wszystkich jego pism w latach 1928-1956. Opublikowanie ich w wersji integralnej okazało się bardzo znaczące poprzez decyzję papieża Jana XXIII, który 19 marca 1959 roku ogłosił Św. Wawrzyńca z Brindisi „*Doktorem Kościoła*" określając go mianem *Doctor Apostolicus*.

Przedstawiłem kilka punktów z życia św. Wawrzyńca, które było bogate w podróże, różnego rodzaju zadania, lecz także bogate w studium, nauczanie oraz głęboką modlitwę. Jak już wspomniałem na początku tego mojego listu, zapraszam Zakon do przygotowania odpowiednich obchodów na cześć Świętości Wawrzyńca z Brindisi w 400 rocznicę jego śmierci. Miejscem, w którym, jak mam nadzieję, to wydarzenie może zdobyć szczególne znaczenie, jest nasze Kolegium Międzynarodowe *Św. Wawrzyńca z Brindisi* w Rzymie[1].

Kochani bracia i kochane siostry, to jest ostatni list, który do was piszę i korzystam z okazji, aby wam podziękować za cierpliwość i dobroć, jakie wobec mnie okazaliście. Jestem świadomy, że nie było możliwe odpowiedzenie na wszystkie pragnienia i na oczekiwania wszystkich. Dziękuję wam za gościnność, którą wszędzie mi okazywaliście i pokornie was proszę, abyście nadal się za mnie modlili.

Z radością przesyłam każdemu z was moje braterskie pozdrowienia, połączone z franciszkańskim życzeniem Pokoju i Dobra.

Br. Mauro Jöhri
Minister Generalny OFMCap

Rzym, Kuria Generalna 21 lipca 2018
Święto Św. Wawrzyńca z Brindisi

[1] Pisząc tych kilka słów skorzystałem z krótkiej biografii napisanej przez br. Niklausa Kustera: *Laurentius von Brindisi: Apostel auf den Straßen Europas. (Topos Taschenbücher, Band 714, Kevelaer 2010.*). Warto byłoby przetłumaczyć to dziełko także na inne języki.